

Nr 473.

Av herr **Skoglund** i Umeå **m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 253, omgående anslag till utbildning av tandläkare m. m.*

Av tandläkarutbildningssakkunniga har det aktuella behovet av hjälpkrafter på tandvårdens område uppskattats till 75 tandtekniker och 250 tandsköterskor om året. Av dessa skulle dock endast 60 tandtekniker och 200 tandsköterskor utbildas genom det allmännas försorg; återstoden skulle få sin utbildning i enskilda skolor eller hos privatpraktiserande tandläkare. Till denna de sakkunnigas uppfattning har också Kungl. Maj:t givit sin anslutning i den nu framlagda propositionen »angående anslag till utbildning av tandläkare m. m.». En tillfällig ökning av tandteknikerexaminationen till omkring 70 om året anses dock erforderlig ävensom en viss ökning av tandsköterskeutbildningen.

Frågan är emellertid huruvida en på detta sätt ordnad tankteknikerutbildning kommer att motsvara det behov av dylika hjälpkrafter, som förefinnes eller kan komma att förefinnas i framtiden. För vår del hysa vi en viss tveksamhet i det fallet. Erfarenheten från Norrland ger för övrigt besked om att tveksamheten är berättigad. På grund av svårigheten att anskaffa erforderlig tandvårdspersonal har nämligen tandvården inom denna del av landet ofta blivit ytterligt eftersatt. Under sådana förhållanden är det angeläget att rekryteringen i fortsättningen underlättas genom ökad tillgång på för uppgiften utbildad personal. Att för det närvarande bestämt avgöra storleken av denna ökning förefaller dock ganska vanskligt. Tillgängliga uppgifter om det framtida behovet av exempelvis tandtekniker förefalla nämligen alltför svävande för att möjliggöra ett definitivt ställningstagande t. ex. i fråga om det antal, som skall utbildas i fortsättningen. Frågan om tandteknikerutbildningen synes därför böra hållas öppen även i fortsättningen. Ett ytterligare skäl härför är det förhållandet, att också norrlandskommittén överväger förslag till åtgärder på detta område.

Av ett i nyssnämnda proposition återgivet yttrande från norrlandskommittén framgår nämligen, att denna kommitté har för avsikt att föreslå inrättande av en central tandvårdsanstalt i anslutning till ett planerat centralsjukhus för Norrland. Kommittén har därvid räknat med, att vid nämnda anstalt skulle kunna anordnas årlig tandteknikerutbildning för 20 elever jämte en utbildning av sammanlagt 40 tandsköterskor om året.

Från departementschefens sida har i fråga om tandsköterskorna förklarats att, då ett utformat förslag ej föreligger angående en tandsköterskeskola i Norr-

land, ställningstagandet till detta spörsmål måste anstå. Beträffande tandteknikerutbildningen har emellertid något sådant uttalande icke gjorts, oaktat förslag i saken är att vänta från norrlandskommittén. För vår del finna vi det därför angeläget att det även i fråga om teknikerna konstateras, att plats finnes för ytterligare utbildning, varvid skäl tala för att en sådan förläggas till Norrland. Liknande uppfattning har också deklarerats av medicinalstyrelsen och Svenska tandteknikerförbundet. Under sådana förhållanden måste det anses önskvärt att utskottets utlåtande över ifrågavarande proposition får en sådan utformning, att riksdagens beslut icke kommer att föregripa möjligheterna att genomföra de förslag på området, som äro att vänta från norrlandskommittén. Starka skäl tala följaktligen för att utskottet beträffande tandteknikerutbildningen gör samma uttalande, som det som gjorts av departementschefen i fråga om tandsköterskorna, d. v. s. att ställningstagandet måste anstå tills vidare.

Under hänvisning till det ovan anförda få vi därför hemställa,

att riksdagen vid besvarandet av Kungl. Maj:ts proposition nr 253/47 ville beakta de av oss anförda synpunkterna.

Stockholm den 23 maj 1947.

Gösta Skoglund.

Karl Mäler.

Ivar Jansson,
Kalix.

And. Andersson,
Gisselås.

Ragnhild Sandström.

O. W. Lövgren.

Nils Jönsson
i Rosshol.
